

امتحانات مرکز تكمیلی نیمسال اول ۱۳۹۸-۹۹

ساعت برگزاری: ۱۰ صبح | نمره: ۱۳ | مدت پاسخگویی: ۶۰ دقیقه

نمره بـ حرروف	نمره بـ عدد	شناسنام مصحح اول
نمره بـ حرروف	نمره بـ عدد	شناسنام مصحح دوم

رشته فقه میراث

مهر مدرسه

کد امتحان:	۳۹۸۱/۰۲
تاریخ ازمون:	۱۳۹۸/۱۰/۲۲
عنوان:	۴
كتاب:	دروس تمھیدیہ فی الفقہ الاستدلالي
محدوده:	جلد دوم: بیع (ص ۱۰۶-۱۱)
حدفیات:	نادر

نام و نام خانوادگی: کد طلیقی: نام پدر: شرستان: مدرسه علیه: استان:

۱- کدام یک از گزینه‌های زیر بر این که مبدء خیار حیوان از زمان عقد است، دلالت دارد؟ ج ۲، ص ۴۸، پ ۵

.۰/۵

الف. لزوم اجتماع سببین علی مسبب واحد لو کان البداية هي التفرق

ب. استصحاب عدم ارتفاع الخيار بانقضائه ثلاثة من حين العقد

ج. ظاهر صحیحة «و صاحب الحیوان بالخیار ثلاثة أيام»

د. استصحاب عدم حدوث الخيار قبل إنقضاء المجلس

۲- نظریه شرط ضمنی در فرع «من إشتري إعتماداً على رؤية سابقة أو على وصف بدون رؤية ثم وجده على خلاف ذلك» چه حق یا حقوقی را برای مشتری ثابت می کند؟ ج ۲، ص ۶۳، پ ۳

.۰/۵

الف. الفسخ والأرش دون الإبدال

ب. الفسخ دون الأرش أو الإبدال

ج. الأرش أو الإبدال دون الفسخ

د. الفسخ والأرش أو الإبدال

۳- کدام یک از احکام بیع سلف با استناد به نظریه شرط ضمنی قابل إثبات است؟ ج ۲، ص ۸۳، پ آخر ۲

.۰/۵

الف. تخییر المشتری بین الصبر وأخذ رأس ماله لو تعذر تسليم المبيع

ب. اعتبار امكان الدفع في الوقت أو المكان المقررین

ج. اعتبار قبض الشمن قبل التفرق

د. عدم لزوم تعیین مکان الدفع

۴- از دیدگاه مصنف سبب انصراف ادعا شده در عبارت «انصراف اطلاق النهی عن اللعب بالنرد والشطرنج إلى الحالة المتعارفة و هي حالة ثبوت الرهن» چیست؟ آیا سبب مذکور می تواند موجب انصراف اطلاق شود؟ ج ۲، ص ۱۰۲، پ ۶

.۰/۵

الف. کثرت استعمال - خیر

ب. کثرت استعمال - بله

ج. غلبه وجود - خیر

د. غلبه وجود - بله

۵- استدلال قائلین به اعتبار ماضی بودن صیغه عقد بیع، و رد مصنف بر ایشان را بیان کنید. ج ۲، ص ۱۶، پ ۴

۲

جواب: استدلال: فعل ماضی در انشاء و ایجاد تمیلی صراحت دارد؛ بر خلاف فعل مضارع که شبیه به وعده دادن است و یا فعل امر که بیانگر درخواست مشتری از بایع است، که کالایی را به او بفروشد و در این دو قسم انتشا عقد به صراحت فهمیده نمی شود. (۱ نمره)

رد استدلال: ملاک صدق عنوان بیع، عرف است و عرف در موارد استعمال مضارع و امر نیز، عنوان بیع را صادق می داند لذا پس از صدق عرفی بیع، مشمول إطلاق أدلہ شرعاً امضا و تأیید بیع می شود. (۱ نمره)

۶- با دقت در این نکته که فقهها تا قبل از محقق ثانی به عدم مفید بودن معاطات برای ملکیت فتوa داده اند، امکان یا عدم امکان تمسک به سیره متشرعه و سیره عقلاب را بایع اثبات ترتب آثار ملکیت لازم بر معاطات را بررسی کنید. ج ۲، ص ۲۱، پ ۱

۲

جواب: در حجیت سیره متشرعه اتصال آن به زمان معصوم علیه السلام معتبر است و با توجه به نکته مذکور در سوال اتصال آن به زمان معصوم علیه السلام محل تردید است و لذا نمی توان به آن برای اثبات مفید بودن معاطات برای ملکیت لازم تمسک کرد. (۱ نمره)

اما در تحقیق سیره عقلاء مجالی برای تشکیک وجود ندارد و با توجه به عدم رد شارع از آن می توان به آن برای اثبات مفید بودن معاطات برای ملکیت لازم تمسک کرد. (۱ نمره)

۷- وجه ضعف دلالت روایت «لایجوز بیع ما یمیں یملک و قد وجہ الشراء من البايع علی ما یملک» بر اعتبار ملکیت در عوضین، از دیدگاه
مصنف چیست؟ ج ۲، ص ۳۸، پ ۷

جواب: زیرا روایت مذکور ناظر به این است که اگر کسی مال شخص دیگری را بفروشد، بیعش نافذ نیست (۱ نمره) در حالی که مقصود از مملوک بودن عوضین این است که بیع عوضین تا زمانی که تحت ملکیت در نیامده باشند - مثل ماهی دریا قبل از صید و پرنده در آسمان قبل از گرفتن آن - جایز نیست. (۱ نمره) [نیازی به ذکر مثال نیست].

۸- با توجه به این که روایت «من شرط لِإِمْرَأَهُ شرطًا فَلِيَفِ لَهَا بِهِ، فَإِنَّ الْمُسْلِمِينَ عِنْ شَرْطِهِمْ إِلَّا شَرطًا حَرَامًا» مربوط به عقد نکاح است، از چه طریقی می‌توان برای اثبات وجوب وفای به شرط در عقد بیع به آن تمسک کرد؟ (دو طریق ذکر شود) ج ۲، ص ۵۴، پ ۴

جواب: عدم قول به فصل: با توجه به این که فقهاء در حکم وفای شرط در ضمن عقد بین عقد نکاح و عقد بیع قائل به تفصیل نشده‌اند، از اثبات وجوب وفای به شرط در عقد نکاح، وجوب آن در عقد بیع نیز ثابت می‌شود. (۱ نمره)

تمسک به تعلیل: در ذیل روایت وجوب وفای شرط با جمله «فَإِنَّ الْمُسْلِمِينَ عِنْ شَرْطِهِمْ إِلَّا شَرطًا حَرَامًا» تعلیل شده است و با توجه به این که علت باعث تعمیم حکم می‌شود، وجوب وفای به شرط در عقد بیع نیز ثابت می‌شود. (۱ نمره)

۹- آیا با استناد به آیه «وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُسُ أُمُوْلَكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَ لَا تُظْلَمُونَ» فقره ۲۷۹ می‌توان لزوم رد مال حاصل از راه ربا برای کسی که نسبت به حکم یا موضوع ربا جاہل بوده و بعد از آگاهی توبه کرده را ثابت کرد؟ چرا؟ ج ۲، ص ۷۵، پ ۲

جواب: خیر، زیرا این آیه بر لزوم بازگرداندن ربا در مواردی که گیرنده تعمد نسبت به اخذ آن اقدام کرده است، ظهور دارد (۰/۷۵ نمره) و لائق می‌توان گفت که حمل آیه مذکور بر حالت تعهد، امکان‌پذیر است. لذا با استناد به آن، لزوم بازگرداندن ربا برای کسی که نسبت به حکم یا موضوع ربا جاہل بوده و بعد از آگاهی توبه کرده ثابت نمی‌شود. (۰/۷۵ نمره)

۱۰- کیفیت دلالت صحیحه «ان ثمن الكلب والمغنية سحت» بر حرمت غناه و استماع آن را تقریر کنید. ج ۲، ص ۸۹، پ ۹۲ و ص ۹۲، پ ۳

جواب: حرمت غناه: سُحت و حرام بودن درآمد حاصل از غناه بر حرمت غناه دلالت دارد، زیرا اگر این فعل حلال بود، وجهی برای حرمت درآمد حاصل از آن وجود نداشت. (۰/۷۵ نمره)

حرمت استماع غناه: حرام بودن درآمد حاصل از غناه، بر حرام بودن بودن منافع آن - مانند استماع غناه - دلالت دارد، زیرا اگر این منافع - مانند استماع - حلال بود، برای سُحت و حرمت درآمد حاصل از غناه وجهی وجود نداشت. (۰/۷۵ نمره)